

“Dit document is een script van onderwijs dat is bedoeld om via video te worden getoond. In de video worden relevante tekst, dia's, media en afbeeldingen getoond om de presentatie te vergemakkelijken. Daarom is het mogelijk dat deze tekst soms niet vlot leest of dat bepaalde teksten eigenaardig klinken. Daarnaast kunnen er grammaticale fouten voorkomen die niet acceptabel zouden zijn in literair werk. We moedigen u aan om het video-onderwijs te bekijken omdat het een aanvulling is op het schriftelijke onderwijs.”

Tongentaal

Spreeken in tongen, oftewel in verschillende talen, is voor velen in het lichaam van Christus een tijdlang een thema van discussie. We geloven dat dit onderwerp moet worden behandeld, samen met de thema's die daarmee hand in hand lijken te gaan.

We weten dat de Geest de Bijbel niet kan tegenspreken. Dus laten we de Bijbel gaan onderzoeken om te zien of onze uitleg van de Geest daarmee in overeenstemming is.

Eerst hebben we de vrucht van de Geest...

Galaten 5:22-23

De vrucht van de Geest is echter: liefde, blijdschap, vrede, geduld, vriendelijkheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, zelfbeheersing. Daartegen richt de Wet zich niet.

Alles wat onder de noemer van de Geest wordt gedaan moet hiermee in overeenstemming zijn.

Als iemand beweert dat iets van de Geest is, maar het is niet in harmonie met de vrucht van de Geest, dan zijn er tegenstellingen.

Dan zijn er de gaven van de Geest. Het meest besproken onderwerp waarover veel verschil van mening is, is de gave van spreken in tongen.

Er zijn zelfs mensen die hebben gezegd dat tongentaal niet voor nu is, omdat die gave zijn doel al heeft gediend. Ze verwijzen daarbij naar 1 Korintiërs om dat te bewijzen.

1 Korintiërs 13:8

De liefde vergaat nooit. Wat dan profetieën betreft, zij zullen tenietgedaan worden, wat talen betreft, zij zullen ophouden, wat kennis betreft, zij zal tenietgedaan worden.

Maar laten we het verder lezen voor de context...

1 Korintiërs 13:9-12

Want wij kennen ten dele en wij profeteren ten dele, maar wanneer het volmaakte zal gekomen zijn, zal wat ten dele is, tenietgedaan worden. Toen ik een kind was, sprak ik als een kind, dacht ik als een kind, overlegde ik als een kind, maar nu ik een man geworden ben, heb ik het kinderlijke tenietgedaan. Nu immers kijken wij door middel van een spiegel in een raadsel, maar dan zullen wij zien van aangezicht tot aangezicht. Nu ken ik ten dele, maar dan zal ik kennen, zoals ik zelf gekend ben.

Als we deze tekst gaan gebruiken om daarmee te zeggen dat tongentaal is afgeschaft, dan moeten we ook zeggen dat kennis heeft afgedaan... Dat de volmaaktheid er al is.... Dat de schrijvers van het Nieuwe Testament de armoedige reflectie zagen, maar dat wij nu van aangezicht tot aangezicht zien, dat we nu alle geheimenissen van de Bijbel kennen en geen vragen meer hebben.

Is dat zo?

Dit is een directe verwijzing naar de tijd dat Christus op aarde zal regeren tijdens het duizendjarig rijk.

Jeremia 31:34

Dan zullen zij niet meer eenieder zijn naaste en eenieder zijn broeder onderwijzen door te zeggen: Ken de HEERE, want zij zullen Mij allen kennen, vanaf hun kleinste tot hun grootste toe, spreekt de HEERE. Want Ik zal hun ongerechtigheid vergeven en aan hun zonde niet meer denken.

Dit zal gebeuren als het nieuwe verbond voltooid is aan het einde van de verdrukking. Wil je meer weten over dat onderwerp, bekijk dan deel twee van onze "End of Days" serie met de titel "Confirming the Covenant" (niet vertaald naar het Nederlands).

We moeten begrijpen dat tongentaal twee doelen dient, onderwijzend voor het lichaam van Christus, als het wordt uitgelegd, en onderwijzing voor de individuele gelovige. Daarmee willen we niet zeggen dat iedere gelovige in tongen zal spreken. We onderbouwen dat verderop.

We weten dat spreken in tongen een gave van de Heilige Geest is. Maar, het is slecht één gave. Wat zijn de andere gaven? Zij zijn opgesomd in 1 Korintiërs 12.

1 Korintiërs 12:4-11

Er is verscheidenheid van genadegaven, maar het is dezelfde Geest. Er is verscheidenheid van bedieningen, en het is dezelfde Heere. Er is verscheidenheid van werkingen, maar het is dezelfde God, Die alles in allen werkt. Aan ieder echter wordt de openbaring van de Geest gegeven tot wat nuttig is voor de ander. Want aan de één wordt door de Geest een woord van wijsheid gegeven en aan de ander een woord van kennis, door dezelfde Geest; en aan een ander geloof, door dezelfde Geest, en aan een ander genadegaven van genezingen, door dezelfde Geest; en aan een ander werkingen van krachten, en aan een ander profetie, en aan een ander het onderscheiden van geesten, en aan een ander allerlei talen, en aan een ander uitleg van talen. Al deze dingen echter werkt één en dezelfde Geest, Die aan ieder afzonderlijk uitdeelt zoals Hij wil.

Dus, er worden 9 gaven genoemd in hoofdstuk 12. De rest van het hoofdstuk gaat erover dat we allemaal deel zijn van het lichaam van Christus, ook al zijn we verschillend en hebben we verschillende gaven.

In de overgang naar hoofdstuk 13 wordt uitgelegd hoe we de gaven moeten zoeken en toepassen ... in LIEFDE.

En met het oog daarop begint hoofdstuk 14.

Maar waarom is er onenigheid over de gave van tongentaal?

Laten we beginnen bij hoofdstuk 14 en onderzoeken wat de Bijbel ons leert over de gave van tongentaal.

1 Korintiërs 14:1

Jaag de liefde na en streef naar de geestelijke gaven, en vooral daarnaar dat u mag profeteren.

Oké. Allereerst merken we op dat we de opdracht hebben om te verlangen naar geestelijke gaven. Neem even een moment pauze, onderzoek je hart en stel jezelf de vraag: “Verlang ik werkelijk naar een geestelijke gave?”

Het is door deze gaven dat de Vader Zijn volk zegent, bemoedigt en versterkt ... DOOR Zijn volk.

Het moet ons verlangen zijn om onze broers en zussen te zegenen door de gaven die de Vader ons heeft gegeven.

Bid hier alsjeblieft over, zodat je verlangen niet uitgaat naar aardse dingen maar naar DAT wat de VADER ons wil geven... geestelijke gaven. In het bijzonder de gave van profetie zoals dit vers zegt.

Verder met vers 2...

1 Korintiërs 14:2-3

Wie namelijk in een andere taal spreekt, spreekt niet tot mensen, maar tot God, want niemand begrijpt het, maar in zijn geest spreekt hij geheimenissen. Wie echter profeteert, spreekt tot mensen woorden van opbouw en vermaning en troost.

Nu zien we dat in vers 2 en 3 verder wordt ingegaan op de uitleg van het waarom en dat het wordt gescheiden van de gave van tongentaal. Er staat dat profetie de gemeente sticht, maar tongentaal dat op zichzelf niet doet. Dus onze focus moet zijn op datgene wat de anderen in de gemeente opbouwt.

Vers 4 gaat dan verder...

1 Korintiërs 14:4

Wie in een andere taal spreekt, bouwt zichzelf op, maar wie profeteert, bouwt de gemeente op.

Het is belangrijk om op te merken dat degene die in tongen spreekt zichzelf inderdaad opbouwt.

Dat komt overeen met Romeinen 8.

Romeinen 8:26-27

En evenzo komt ook de Geest onze zwakheden te hulp, want wij weten niet wat wij bidden zullen zoals het behoort. De Geest Zelf echter pleit voor ons met onuitsprekelijke verzuchtingen. En Hij Die de harten doorzoekt, weet wat het denken van de Geest is, omdat Hij naar de wil van God voor de heiligen pleit.

Dus tongentaal is zeker belangrijk en moet niet worden neergezet als een zwakkere gave. Maar slechts als een gave die op zich de gemeente niet sticht, zoals de gave van profetie doet.

Verder...

1 Korintiërs 14:5

En ik zou wel willen dat u allen in andere talen spreekt, maar vooral dat u profeteert. Immers, wie profeteert, is meer dan wie in andere talen spreekt, tenzij hij het uitlegt, opdat de gemeente erdoor opgebouwd wordt.

Nu zien we dat tongentaal met uitleg eigenlijk gelijk wordt gesteld aan profetie, omdat de gemeente gesticht wordt wanneer beide gaven er zijn.

1 Korintiërs 14:6

En nu, broeders, als ik naar u toe zou komen en in andere talen zou spreken, wat voor voordeel zou ik u brengen, als ik ook niet tot u zou spreken óf door openbaring, óf door kennis, óf door profetie, óf door onderricht?

Paulus stelt vast dat tongentaal zonder uitleg, niet van waarde is in de gemeente.

Verder...

1 Korintiërs 14:7-9

Dat geldt ook de levenloze dingen die geluid geven, of het nu een fluit is of een citer, als zij zich niet onderscheiden in hun klanken, hoe zal men weten wat op de fluit of op de citer gespeeld wordt? Want ook als de bazuin een onherkenbaar geluid geeft, wie zal zich gereedmaken voor de strijd? Zo is het ook als u door de taal geen goed verstaanbaar woord voortbrengt. Hoe zal dan begrepen worden wat er gezegd wordt? U bent dan namelijk als iemand die maar wat in de lucht spreekt.

Dus –opnieuw– MOET in de gemeente uitleg worden gegeven voor de opbouw van de gelovigen.

1 Korintiërs 14:10-12

Er zijn, al naar het voorvalt, zoveel soorten geluiden in de wereld, en niet één daarvan is zonder eigen klank. Als ik dan de betekenis van het geluid niet ken, zal ik voor hem die spreekt een buitenlander zijn en zal hij die spreekt voor mij een buitenlander zijn. Zo ook u, als u naar geestelijke gaven streeft, zoek er dan naar om overvloedig te zijn in gaven tot opbouw van de gemeente.

Als er geen uitleg is, mag het niet worden geuit.

1 Korintiërs 14:13

Daarom, laat hij die in een andere taal spreekt, bidden dat hij het mag uitleggen.

Deze instructie geldt wanneer de gemeente samenkomt. Dit punt gaat verder in vers 16. Er is niets onbijbels aan een persoon die een uitleg geeft bij de boodschap die hijzelf in tongentaal heeft gedeeld. Ook al is het zeldzaam en lijkt het voor sommigen vreemd, het is niet in strijd met de Schrift. Het punt is, het MOET in overeenstemming zijn met de rest van de Bijbel.

1 Korintiërs 14:14-19

... Want als ik in een andere taal bid, bidt mijn geest, maar mijn verstand blijft zonder vrucht. Hoe is het dan? Ik zal met mijn geest bidden, maar ik zal ook met mijn verstand bidden. Ik zal met mijn geest lofzingen, maar ik zal ook met mijn verstand lofzingen. Want anders, als u dankzegt met uw geest, hoe zal hij die de plaats inneemt van de niet-ingewijde, amen zeggen op uw dankzegging, wanneer hij niet weet wat u zegt? Immers, u dankt wel op een mooie manier, maar de ander wordt niet opgebouwd. Ik dank mijn God dat ik in meer andere talen spreek dan u allen. In de gemeente echter wil ik liever vijf woorden spreken met mijn verstand, om ook anderen te onderwijzen, dan tienduizend woorden in een andere taal.

Ik ben lid geweest van gemeenten waar het niet alleen gebruikelijk was dat mensen om je heen tegelijkertijd in tongen spraken, het was zelfs de norm. En niet één keer heb ik ze achteraf horen noemen dat ze uitleg hadden moeten geven over wat in tongen gesproken was.

Dat is prima als het voor jezelf is, want zoals Paulus bevestigt in vers 4, sticht tongentaal wel degelijk de geest van degene die in tongen spreekt.

Maar zoals duidelijk door Paulus wordt uitgelegd, MOET tongentaal in de gemeente een uitleg hebben.

Daarbij willen we hier vermelden dat tongentaal in de gemeente ZEGEN of LOFPRIJS moet zijn. Daarom moet tongentaal die in de gemeente wordt gesproken als zodanig worden uitgelegd en NIET ANDERS. Vers 16 en 17 beschrijven dat precies zo.

1 Korintiërs 14:16-17

Want anders, als u **dankzegt** met uw geest, hoe zal hij die de plaats inneemt van de niet-ingewijde, amen zeggen **op uw dankzegging**, wanneer hij niet weet wat u zegt? Immers, u **dankt wel op een mooie manier**, maar de ander wordt niet opgebouwd.

Dus, tongentaal in de gemeente hoort tot zegen van God en lofprijs en dankzegging te zijn.

Dat sluit aan bij wat gebeurt in Handelingen 2.

Handelingen 2:8, 11

En hoe kunnen wij hen dan horen, eenieder in onze eigen taal, waarin wij geboren zijn?... **“Wij horen hen in onze taal over de grote werken van God spreken!”**

Tongentaal en uitleg in de gemeente is **alleen** voor lofprijs en dank.

Hier willen we ook opmerken dat er mensen zijn die beweren dat iemand als gebedstaal “tongentaal” kan ontvangen zonder de “gave van tongentaal” te bezitten. In feite beweren ze dat de gave van tongentaal specifiek voor de gemeente is en niet voor de persoonlijke gebedstijd van het individu. Nergens in de Schrift wordt dit onderbouwd. In feite, identificeert Paulus de gave van tongentaal als een gave die ZOWEL het individu kan stichten ALS de gemeente als het wordt uitgelegd.

We gaan verder...

1 Korintiërs 14:20-22

Broeders, word geen kinderen in uw denken, maar wees kinderlijk in de slechtheid, en word in uw denken volwassen. In de Wet staat geschreven: Door mensen die een andere taal spreken, en door andere lippen zal Ik spreken tot dit volk, en ook dan zullen zij niet naar Mij luisteren, zegt de Heere. Zo zijn de andere talen dus tot teken, niet voor hen die geloven, maar voor ongelovigen...

Handelingen 2 dient hier als voorbeeld voor vers 22. Er werd geen uitleg gegeven, maar er waren gewoon mensen die God de eer gaven voor Zijn werken in verschillende talen. En de sprekers van die talen hoorden hen en verwonderden zich. Dus, tongentaal op zich diende als teken voor de ongelovigen. In het bijzonder voor de ongelovigen die deze andere talen spraken.

Dus, tongentaal op zich kan als een teken dienen maar alleen voor hen die de specifieke taal spreken die gesproken werd. Maar tongentaal zonder uitleg onder mensen die die vreemde taal niet spreken zal verloren gaan, zoals we in een aantal verzen verderop zien.

Vers 22 gaat verder ...

1 Korintiërs 14:22 deels

... en zo is de profetie niet voor de ongelovigen, maar voor hen die geloven.

Op dit punt lijkt Paulus de dingen te verwarren. Net nadat hij zegt dat tongentaal voor de ongelovige is en profeteren NIET voor de ongelovige is maar eerder voor de gelovige in vers 22, lijkt hij zichzelf tegen te spreken in het volgende vers. Lees maar...

1 Korintiërs 14:23

Als nu de hele gemeente samen zou komen, en allen spraken in andere talen, en er kwamen niet-ingewijden of ongelovigen binnen, **zouden zij dan niet zeggen dat u buiten zinnen bent?**

Hij heeft net betoogd dat tongentaal voor de ongelovige is. Dus waarom zou de ongelovige die binnenkomt, en iedereen in tongen hoort spreken, denken dat iedereen buiten zinnen is? De vraag zou eigenlijk zijn "Waarom niet?" Als de ongelovige de taal die gesproken wordt niet spreekt, hoe kan het de ongelovige dan van nut zijn?

Gebeurde dat ook niet bij de eerste uitstorting in Handelingen 2? De mensen die in tongen spraken stonden ten dienste van hen die deze talen spraken. Maar de mensen die zulke talen niet spraken beschouwden hen als dronken. Met andere woorden, buiten zinnen, zoals Paulus zegt in 1 Korintiërs.

Alsof vers 23 niet moeilijk genoeg is, gaat vers 24 verder ...

1 Korintiërs 14:24-25

Maar als allen zouden profeteren, en er kwam een ongelovige of niet-ingewijde binnen, dan zou die door allen overtuigd en door allen beoordeeld worden. En zo worden de verborgen dingen van zijn hart openbaar, en zo zal hij zich met het gezicht ter aarde werpen en God aanbidden, en verkondigen dat God werkelijk in uw midden is.

Paulus zei dat profetie niet voor de ongelovige is maar voor de gelovige. Maar nu draait hij het om en laat zien dat het voor de ongelovige nuttig is! Hoe kan dit?

Hier moeten we even wat dieper op ingaan. In vers 22 staat dat tongentaal een TEKEN is voor ongelovigen. Waarom? Omdat zij die taal zelf spreken en anderen, die de taal niet van nature spreken, de taal ook horen spreken.

Dus, het is een teken voor hen als ze een vreemdeling in hun eigen taal horen spreken ... net zoals in Handelingen 2. Het volgende deel van het vers lijkt in eerste instantie te zeggen dat profetie geen TEKEN is voor de ongelovige.

Maar in het tweede deel van het vers wordt er helemaal niet gesproken over een teken. Er staat...

“...en zo is de profetie niet voor de ongelovigen, maar voor hen die geloven.”

Paulus zegt hier gewoon dat dit ALLEEN door gelovigen wordt gedaan en NIET door ongelovigen. Waar tongentaal kan worden gesproken door een ongelovige, als zijn inheemse taal, wordt profetie ALLEEN gedaan door de GELOVIGE. In de volgende verzen zien we dat profetie voor iedere toehoorder van nut kan zijn.

Verder met vers 26...

1 Korintiërs 14:26-27

Hoe is het dan, broeders? Telkens wanneer u samenkomt, heeft iedereen wel een psalm, of hij heeft een onderwijzing, of hij heeft een andere taal, of hij heeft een openbaring, of hij heeft een uitleg. Laat alles gebeuren tot opbouw. En als iemand in een andere taal spreekt, laat het dan door twee of hoogstens drie mensen gedaan worden, ieder op zijn beurt, en laat één het uitleggen.

Hier zien we dat er orde moet zijn als gelovigen bij elkaar zijn, en nogmaals, dat er uitleg moet worden gegeven van de talen die gesproken worden.

Als er een boodschap in tongentaal is dan moet er een uitleg bij zijn die overeenstemt met de Schrift. De uitleg en de Schrift zijn de getuigen.

De uitleg mag ook worden gegeven door de persoon die in tongentaal sprak, zoals we al aangaven.

In vers 27 wordt specifiek genoemd dat er veel boodschappen in tongentaal mogen worden gegeven. Zolang er een uitleg bij wordt gegeven die overeenkomt met de rest van de Schrift.

Verder met vers 28...

1 Korintiërs 14:28

Maar als er geen uitlegger is, laat hij dan in de gemeente zwijgen, maar laat hij tot zichzelf spreken en tot God.

Nogmaals, er mag geen onvertaalde stem in de gemeente worden gehoord.

Hierbij is de eerste gedachte dat als er geen uitlegger is, de persoon die in tongen sprak het mis kan hebben. Maar we moeten ook in gedachten houden dat degene die had moeten uitleggen zijn kans wellicht heeft gemist.

Verder met vers 29.

1 Korintiërs 14:29

En laten twee of drie profeten spreken, en laten de anderen het beoordelen.

Het betekent gewoon dat we datgene wat is gezegd moeten toetsen aan het Woord.

1 Korintiërs 14:30-32

En als aan een ander die daar zit, iets geopenbaard wordt, laat dan de eerste zwijgen. Want u kunt allen, de één na de ander, profeteren, opdat allen leren en allen bemoedigd worden. En de geesten van de profeten zijn aan de profeten zelf onderworpen.

Dit laat simpelweg zien dat er orde moet zijn en geen verwarring, en dat wat gezegd is, getoetst moet worden aan de Schrift. In het volgende vers wordt de reden daarvoor gegeven...

1 Korintiërs 14:33

Want God is geen God van wanorde, maar van vrede, zoals in alle gemeenten van de heiligen.

Paulus sluit het hoofdstuk af met hetzelfde onderwerp...

1 Korintiërs 14:39-40

Daarom, broeders, streef ernaar om te profeteren, en verhinder het spreken in andere talen niet. Laat alle dingen op een gepaste wijze en in goede orde gebeuren.

We willen nu een aantal misverstanden over dit onderwerp behandelen die zich door de jaren heen ontwikkeld hebben over deze en andere verzen.

Om te beginnen hebben we vaak gehoord dat als iemand in tongen spreekt zijn tong is overgenomen door de Heilige Geest die door de persoon heen spreekt. Toch zijn er verschillende problemen met deze lijn van denken.

1 – Waarom doet de Heilige Geest dit niet met de andere gaven? Waarom wordt dit alleen gezegd over de gave van tongentaal? Waarom spreekt de Heilige Geest geen wijsheid door iemand met de gave van wijsheid of kennis door iemand met de gave van kennis? En hoe zit het met iemand met de gave van genezing, waarom neemt de Heilige Geest het niet gewoon van hem over en gaat mensen genezen. Moeten we geloven dat toen Petrus voor de Schone poort een kreupele man genas, in Handelingen 3, dat de Geest de controle over hem nam om de kreupele te genezen?

2 – Zeggen dat de Heilige Geest de controle neemt over onze tong druist in tegen de vruchten van de Geest zelf. In het bijzonder tegen zelfbeheersing, te vinden in Galaten 5:23,24. Als de Geest je zelfbeheersing geeft, hoe kan iemand dan beweren dat de Heilige Geest de regie van jou overneemt?

3 – We moeten wandelen en in lijn blijven met de Heilige Geest, niet door Hem gemanipuleerd worden.

Galaten 5:25

Als wij door de Geest leven, laten wij dan ook door de Geest wandelen.

Iemand die wordt “geleid” door de Geest is iemand die onderworpen is aan de Geest. En de Geest zal nooit in strijd handelen met de vrucht die Hij ons geeft. Dus als Hij ons zelfbeheersing geeft, hoe kan

Hij dan iets doen dat in strijd is met zelfbeheersing?

En 4 - Waarom zou Paulus specifieke instructies geven over hoe de gave gebruikt moet worden in de Gemeente, bijv. in 1 Korintiërs 14, als de Geest die gave sowieso door ons heen wil gebruiken? Als de Geest de regie heeft over de gave, waarom zijn er dan instructies nodig?

Bijvoorbeeld

1 Korintiërs 14:27-28

En als iemand in een andere taal spreekt, laat het dan door twee — of hoogstens drie — mensen gedaan worden, ieder op zijn beurt, en laat één het uitleggen. Maar als er geen uitlegger is, laat hij dan in de gemeente zwijgen, maar laat hij tot zichzelf spreken en tot God.

Ten eerste zien we dat als er in tongentaal wordt gesproken in de Gemeente, er orde moet zijn doordat slechts één iemand tegelijk spreekt en er uitleg moet zijn. Als er geen uitleg is, dan moet degene die in tongen sprak zwijgen.

Hier zien we dat het niet zo kan zijn dat er meerdere mensen tegelijk in tongen spreken in de Gemeente. Waarom zou dit een zorg zijn als de Geest Degene is die spreekt? En hij zegt dat als er geen uitleg is degene die in tongen sprak moet zwijgen. Daarbij wordt opnieuw aangegeven dat of degene die sprak dat onterecht deed OF dat er geen uitlegger was opgestaan. Hoe dan ook, het laat zien dat de Geest ons niet gebruikt als robots maar van ons verlangt dat we groeien in onze gaven in het volgen van Hem.

De gaven zijn ons gegeven om Zijn gehoorzame dienaren te zijn om elkaar te zegenen, te dienen en op te bouwen.

We hebben ook horen zeggen dat tenzij iemand in tongen spreekt, hij niet vervuld is met de Geest. Maar ook die aanname is problematisch.

1 – Paulus zegt specifiek...

1 Korintiërs 12:29-30

Zijn zij soms allen apostelen? Zijn zij soms allen profeten? Zijn zij soms allen leraars? Zijn zij soms allen krachten? Hebben zij soms allen genadegaven van genezingen? Spreken zij soms allen in talen? Zijn zij soms allen uitleggers?

Het veronderstelde antwoord is ... “Nee”. Dus de afwezigheid van het spreken in tongen is geen bewijs dat je niet met de Geest vervuld bent. Er is geen gave die aan iedereen is gegeven.

Om hun punt te maken, zijn er mensen die beweren dat elke keer als de Geest over iemand kwam in het boek Handelingen, de persoon in tongen sprak. Maar dat is niet waar. Lees maar...

Handelingen 2:14-16

Maar Petrus, die daar met de elf andere apostelen stond, verhief zijn stem en sprak tot hen: Joodse mannen en u allen die in Jeruzalem woont, dit moet u bekend zijn en laat mijn woorden tot uw oren doordringen: deze mensen zijn namelijk niet dronken, zoals u vermoedt, want het is pas het derde uur van de dag. Maar dit is wat gesproken is door de profeet Joël:

De context voor deze verzen is dat er mensen waren die lachten om hen die in tongen spraken, en zeiden

dat ze te veel wijn hadden gehad. Dus het spotten was gericht op hen die in tongen spraken.

Zie je hoe Petrus in vers 15 zegt “**Deze mannen zijn niet dronken zoals u meent.**” Als iedereen in tongen sprak, waarom zei Petrus dan niet “**Wij** zijn niet dronken zoals u meent.”

Vaak wordt verondersteld dat iedereen daar in tongen sprak omdat een belangrijk vers verkeerd wordt begrepen ...

Handelingen 2:4

En zij werden allen vervuld met de Heilige Geest en begonnen te spreken in andere talen, zoals de Geest hun gaf uit te spreken.

De veronderstelling is dat iedereen in tongen sprak omdat ze allemaal vervuld waren. Maar, in deze verzen staat dat ze alleen in tongen spraken als de Geest hen daartoe in staat stelde. Dat betekent dat zij die niet in staat gesteld waren, niet spraken.

Dit wordt in het bijzonder duidelijk door het feit dat Petrus zich onderscheidt van hen die in tongen spraken en bespot werden.

Betekent dit dat Petrus zelf niet vervuld was. Natuurlijk niet. Het betekent gewoon dat Petrus niet de gave van tongentaal ontving op de Pinksterdag, Sjavoe'ot in het Hebreeuws.

Welke gave heeft Petrus dan wel ontvangen? We weten dat hij een man geneest in het volgende hoofdstuk en op dezelfde Pinksterdag een menigte mensen met vrijmoedigheid en wijsheid toespreekt. Dus mijn eerste gedachte is dat hij de gaven van genezing en wijsheid ontving.

We gaan verder,

We hebben gehoord en gezien dat een voorganger vanaf de spreekstoel zegt... “De Geest vertelt me dit en dat...” OF “Ik voel me geleid door de Geest om dit of dat te doen ...” Hoewel de voorganger bepaalde dingen heel goed in zijn hart zou kunnen aanvoelen, geloven we niet dat het wijs is om zulke dingen op deze manier te uiten. “Waarom niet”? is de voor de hand liggende vraag.

Maar al te vaak beïnvloeden gevoelens, emoties, of zelfs persoonlijke agenda's (hoewel ze puur en eerlijk in motief kunnen zijn) ons denken, plannen of zelfs onze visie als geheel.

We geloven absoluut dat de Heilige Geest in mensen werkt, met veel verschillende soorten emoties als gevolg. Hij heeft ons emoties gegeven. Het is niet vreemd te denken dat Hij ze wil gebruiken. Maar, wij geloven niet dat elke keer dat gezegd wordt dat de Geest “bewoog” – dat echt het geval is.

Ik was een keer in een kerkdienst waar de voorganger zich “geleid” voelde om niet te spreken, maar de tijd van aanbidding te verlengen. Het klikte niet in mijn geest maar ik dacht dat dat aan mij lag.

Ik ontdekte later dat de voorganger een diaken vroeg...”Kunt u me helpen dingen op te starten”?

“Dingen aan de gang krijgen”? Wat aan de gang krijgen”?

Hoe vaak wordt niet gezegd “De Geest was vandaag echt bezig.” Als de Geest er in werkelijkheid misschien helemaal NIETS mee te maken had? Er werd slechts geluisterd naar emoties.

Net zo goed als de Vader ons emoties heeft gegeven, hebben voorgangers deze emoties misbruikt onder de schijn van “De Geest was bezig”?

Naast dit gedachtegoed, is er al een tijd een beweging waarin wordt beweerd dat de Geest op iemand kan komen zodat die persoon achterovervalt vanwege de Heilige Geest. In de loop der jaren heeft dit verschijnsel verschillende namen gehad; Bijvoorbeeld “getroffen in de Geest” of “vallen onder de kracht van de Geest.” Termen die nergens in de Bijbel staan. Maar er wordt gezegd dat ze “Bijbels” zijn.

In deze beweging komt ook “lachen in de Geest” voor. Hierbij begint iemand onbeheersbaar te lachen zonder aanwijsbare reden.

Deze beweging heeft het ook over “dronken in de Geest.” Als iemand letterlijk de indruk geeft dronken te zijn, maar dat gedrag wordt toegeschreven aan de Heilige Geest. Eén van de Bijbelgedeelten die worden gebruikt om dit te onderbouwen staat in Efeziërs...

Efeze 5:18

En word niet dronken van wijn, waarin losbandigheid is, maar word vervuld met de Geest,

De algemene uitleg die gegeven wordt, is dat iemand niet dronken moet zijn van wijn, met een onheilig leven tot gevolg, maar dronken met de Geest, wat leidt tot een heilig leven.

In dit Bijbelgedeelte gaat het echter niet over overeenkomstig gedrag dat uit verschillende bronnen komt, maar over een complete verandering in levensstijl. De ene weg leidt tot ongecontroleerd gedrag maar de ander leidt tot zelfbeheersing onder leiding van de Heilige Geest.

Beweren dat dit Bijbelgedeelte dergelijk gedrag bedoelt is in strijd met de vruchten van de Geest die Hij ons geeft.

Ik hoorde een voorganger ooit een ander vers gebruiken wat deze veronderstelde “beweging van de Geest” onderbouwt.

Het staat in Jeremia...

Jeremia 23:9

... Ik ben geworden als een dronken man, als een man wie de wijn naar het hoofd is gestegen, vanwege de HEERE, en vanwege Zijn heilige woorden.

Op het eerste gezicht lijkt het aannemelijk. Maar, als we de context bekijken waarin dit vers staat, zien we een compleet ander verhaal.

Lees maar...

Jeremia 23:9

Over de profeten. Mijn hart wordt in mijn binnenste gebroken, al mijn beenderen bewegen zich. Ik ben geworden als een dronken man, als een man wie de wijn naar het hoofd is gestegen, vanwege de HEERE, en vanwege Zijn heilige woorden.

We zien uit deze openingszin wat de reden is voor de huidige staat waarin Jeremia zich bevindt. Het

gaat om de profeten. En we zien dat dit niet een staat van vreugde of zegen is maar eerder van droefenis vanwege het woord dat hem door de Heer gegeven is. Welk woord werd aan hem gegeven? Het staat in vers 11, maar laten we de omringende verzen ook lezen....

Jeremia 23:10-15

Want het land is vol overspelers, ja, vanwege de vervloeking treurt het land, verdorren de weiden van de woestijn. Wat zij najagen is slecht, hun kracht gebruiken zij niet juist. Want zowel profeet als priester pleegt heiligschennis, zelfs in Mijn huis heb Ik hun slechtheid gevonden, spreekt de HEERE. Daarom zal hun weg voor hen worden als spiegelgladde plaatsen in het donker. Zij zullen voortgeduwd worden en daarin vallen, want Ik zal over hen onheil brengen in het jaar van hun vergelding, spreekt de HEERE. Bij de profeten van Samaria heb Ik wel ongerijmde dingen gezien: zij profeteerden namens de Baäl en misleidden Mijn volk Israël. Maar bij de profeten van Jeruzalem heb Ik iets afschuwelijks gezien: zij plegen overspel, met leugen gaan zij hun weg zij bemoedigen de kwaaddoeners, zodat niemand zich bekeert van zijn slechtheid. Zij allen zijn voor Mij als Sodom, en zijn inwoners als Gomorra. Daarom, zo zegt de HEERE van de legermachten over deze profeten: Zie, Ik ga hun alsem te eten geven en galwater te drinken, omdat van de profeten van Jeruzalem heiligschennis is uitgegaan over heel het land.

Het woord gaat eigenlijk verder, maar ik weet zeker dat u het punt begrijpt.

Dit heeft absoluut niets te maken met je gedragen als iemand die dronken is als gevolg van zegen van de Geest. Jeremia weent in bittere droefenis en rouw. Hij kan zich nauwelijks staande houden vanwege het komende oordeel over het Noordelijke en Zuidelijke Koninkrijk van Israël dat de Vader hem heeft getoond.

Hoe iemand het in zijn hoofd haalt om vers 9 te gebruiken als onderbouwing van het geloof in “dronken in de Geest” is werkelijk onbegrijpelijk.

Het feit dat ze dit vers gebruiken om te zeggen dat het een bewegen van God is, toont aan dat ze niet in naam van God profeteren maar vanuit een volkomen andere geest. En in deze tekst zien we zelfs dat de Vader verklaart dat de profeten namens Baäl profeteren.

Lees maar hoe de profeten in de dagen van Jeremia het volk valse hoop gaven voordat het oordeel kwam

Jeremia 23:16-22

Zo zegt de HEERE van de legermachten: Luister niet naar de woorden van die profeten die tot u profeteren. Zij geven u ijdele hoop. Zij spreken een visioen uit hun eigen hart, niet uit de mond van de HEERE. Steeds zeggen zij tegen hen die Mij verwerpen: De HEERE heeft gesproken: U zult vrede hebben; en tegen ieder die in zijn verharde hart voortgaat: Geen onheil zal over u komen. Want wie heeft in de raad van de HEERE gestaan, en Zijn woord gezien en gehoord, wie heeft op Zijn woord acht geslagen en ernaar geluisterd? Zie, een storm van de HEERE, grimmigheid is uitgegaan, een wervelende storm: op het hoofd van de goddelozen stort hij neer. De toorn van de HEERE zal zich niet afwenden, tot Hij gedaan en tot Hij tot stand gebracht heeft de gedachten van Zijn hart. In later tijd zult u dat duidelijk begrijpen. Ik heb die profeten niet gezonden, toch zijn zij zelf gaan lopen. Ik heb niet tot hen gesproken, toch zijn zij zelf gaan profeteren. Hadden zij in Mijn raad gestaan, dan hadden zij Mijn volk Mijn woorden doen horen, en hadden zij hen doen terugkeren van hun slechte weg en van hun slechte daden.

En nu zien wij vandaag de dag leraren en predikers van deze beweging die valse hoop geven omdat ze

vrede en voorspoed prediken. En zelfs denken te ontsnappen aan het komende oordeel, door een opname voor de verdrukking. Bijna hetzelfde scenario dat ons in Jeremia wordt voorgehouden.

Het gaat er ten diepste om dat deze tekst NIETS ter onderbouwing geeft van een bewegen van de Geest, maar dat het een dergelijke beweging zelfs tegenspreekt.

Het is het verlangen van de Vader dat we de Geest volgen –aangestuurd worden door de Geest doordat we ervoor kiezen ons te laten leiden. Daarbij ligt de nadruk op gehoorzaamheid. De Vader wil geen robots. Hij wil dienaren die bewust kiezen Hem te gehoorzamen. Dus, hoe meer je hebt van de Geest, hoe sterker je zelfbeheersing zal zijn om in Hem te volharden.

Ten aanzien van de gave van tongentaal zijn er mensen die geloven dat iemand de gaven van iemand anders kan leren.

Niets is verder verwijderd van de waarheid.

Als de Geest het je niet geeft moet je het niet van iemand anders moeten willen.

Dat is vergelijkbaar met een arend willen leren zwemmen of een olifant leren vliegen. Als de gave niet aan hen gegeven is, zal de gave zich niet manifesteren.

Er zijn mensen die zeggen dat ze anderen alleen maar willen helpen door de gave op gang te brengen die al aan hun is gegeven.

Maar als de gave is gegeven, dan is de Geest heel goed in staat die gave in de persoon te manifesteren.

Zoals we al zeiden, als iemand in tongen spreekt en er is een uitleg ... dan MOET die uitleg getoetst worden aan het Woord. Maar al te vaak gebeurt dit niet. Veel mensen denken dat als hun uitleg in twijfel wordt getrokken, hun “geestelijke autoriteit” wordt bestreden. Hoe triest. Niemand staat boven terechtwijzing! Alles wat iemand zegt of doet, in het bijzonder als wordt beweerd dat het van de Vader is, moet getoetst worden aan het Woord.

Maar die terechtwijzing komt niet van mensen. Die komt uit het Woord. De mens is slechts het kanaal waardoor de terechtwijzing wordt gesluisd.

Er zijn voorgangers die geloven dat als iemand in hun gemeente wil spreken, hij eerst bij hen langs moet gaan.

Dit onderdrukt elke vrijheid van gehoorzaamheid aan de Geest. Het brengt je feitelijk in gevangenschap aan dat leiderschap ... of moet ik dictatorschap zeggen.

Nergens in de Schrift wordt ons opgedragen om onze voorganger om toestemming te vragen om WELKE gave dan ook te gebruiken. De gaven van de Geest zijn precies wat ze zijn; gaven van de Geest. Het zijn niet “De gaven van je voorganger” die moet beslissen wanneer zulke gaven gebruikt worden.

Als de Geest jou zegt je gave te gebruiken en de voorganger je geen toestemming geeft... wie gehoorzaam je dan?

De gemeenschap als geheel is ervoor verantwoordelijk te toetsen wat wordt geuit. Niet één persoon.

1 Korintiërs 14:29

En laten twee of drie profeten spreken, en laten de anderen het beoordelen.

Allereerst, is het woord voor “anderen”, □□□□□.

Allos. Dat is meervoud voor ander of iemand anders.

Vervolgens het woord “beoordelen”, is διακρινετωσαν:

Diakrinetosan. Wat simpelweg evalueren betekent.

Maar hoe kunnen ze dat doen als de voorganger niet toestaat dat iets wordt geuit.

Daarbij willen we zeggen dat alleen al het feit, dat we worden gemaand alles te toetsen, er is om ons erop attent te maken dat elke gave misbruikt kan worden – zelfs met de puurste motieven.

Ten slotte zijn er mensen die geloven dat het ontvangen van de Geest op een ander moment komt dan het moment dat iemand tot geloof komt. Anderen geloven dat iemand wordt vervuld als hij tot geloof komt. Dit thema is al onderwerp van discussie sinds er geloofsgemeenschappen zijn.

Na dit verder bestudeerd te hebben, geloven we dat beide gelijk hebben. Laat het me uitleggen.

Allereerst weten we dat de gelovigen die de Heilige Geest ontvingen in het boek Handelingen al gelovigen waren. Daarom MOEST het voor hen een afzonderlijke gebeurtenis zijn.

Maar hoe zit het met de mensen die gelovig werden nadat de Geest op hen kwam in Handelingen 2? Was het voor hen ook een afzonderlijke ervaring?

Neem bijvoorbeeld Paulus. Hij werd een gelovige NADAT de Geest was uitgestort. Wat gebeurde er met hem?

Handelingen 9:17-18

En Ananias ging heen en ging het huis binnen; en na hem de handen opgelegd te hebben, zei hij: Saul, broeder, de Heere heeft mij gestuurd, namelijk — Jezus, Die u verschenen is op de weg waarlangs u gekomen bent —, opdat u weer ziende zou worden en met de Heilige Geest vervuld zou worden. En meteen vielen hem als het ware schellen van de ogen, en onmiddellijk werd hij weer ziende, en hij stond op en werd gedoopt.

Voor veel mensen is dit vers het bewijs dat hij gedoopt werd in de Geest ná zijn redding. Maar in Handelingen 22 vers 14 wordt het voorval uitgelegd...

Handelingen 22:13-16

...ging bij mij staan en zei tegen mij: Saul, broeder, word weer ziende! En op hetzelfde moment werd ik ziende, en zag hem. En hij zei: De God van onze vaders heeft u voorbestemd om Zijn wil te kennen en de Rechtvaardige te zien en de stem uit Zijn mond te horen, want u moet voor Hem bij alle mensen getuige zijn van wat u hebt gezien en gehoord. En nu, waarom aarzelt u? Sta op, laat u dopen en uw zonden afwassen onder aanroeping van de Naam van de Heere.

Het is duidelijk dat deze doop door water is en niet door de Geest.

Daarmee kunnen we geloven dat iedereen die tot geloof kwam NADAT de Geest was uitgestort in Handelingen 2, vervuld werd met de Geest op het moment dat ze zich bekeerden.

Maar Handelingen 8 lijkt voor de andere kant te spreken.

Handelingen 8:14-17

Toen de apostelen die in Jeruzalem waren, hoorden dat Samaria het Woord van God aangenomen had, stuurden zij Petrus en Johannes naar hen toe, en toen die aangekomen waren, baden zij voor hen dat zij de Heilige Geest mochten ontvangen. (Want Hij was nog op niemand van hen gevallen, maar zij waren alleen gedoopt in de Naam van de Heere Jezus.) Toen legden zij hun de handen op en zij ontvingen de Heilige Geest.

En nu zien we dus waarom we kunnen zeggen dat beide gelijk hebben. Er zijn blijkbaar verzen die naar redelijkheid beide kanten verdedigen. Dus is ons standpunt ... Waarom de discussie? Wat we WEL weten is dat Hij de Heilige Geest geeft aan hen die Hem gehoorzamen.

Handelingen 5:32

En wij zijn Zijn getuigen van deze dingen, en ook de Heilige Geest, Die God gegeven heeft aan hen die Hem gehoorzaam zijn.

Als jouw levensdoel het gehoorzamen van de Vader is, dan zal Hij jou Zijn Heilige Geest geven als borg voor je erfenis zoals staat geschreven in 2 Korintiërs 1:22, 5:5 en Efeze 1:14.

Als Zijn Geest in je is, dan jaag je de gaven van de Geest na zoals Paulus leert in 1 Korintiërs 14 om het Lichaam van Christus te dienen.

We hopen dat je van deze studie hebt genoten.

Vergeet niet om alles te onderzoeken.

Sjalom!

Voor meer informatie over dit onderwerp of ander onderwijs, bezoek ons op www.testeverything.net (Engelstalig onderwijs)

Sjalom, dat Jahweh u mag zegenen in uw wandel in het volledige Woord van God.

EMAIL: Info@119ministries.com (USA); info@119ministries.nl

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries; www.facebook.com/119ministriesnederland

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.119ministries.nl

TWITTER: www.twitter.com/119Ministries# (USA)